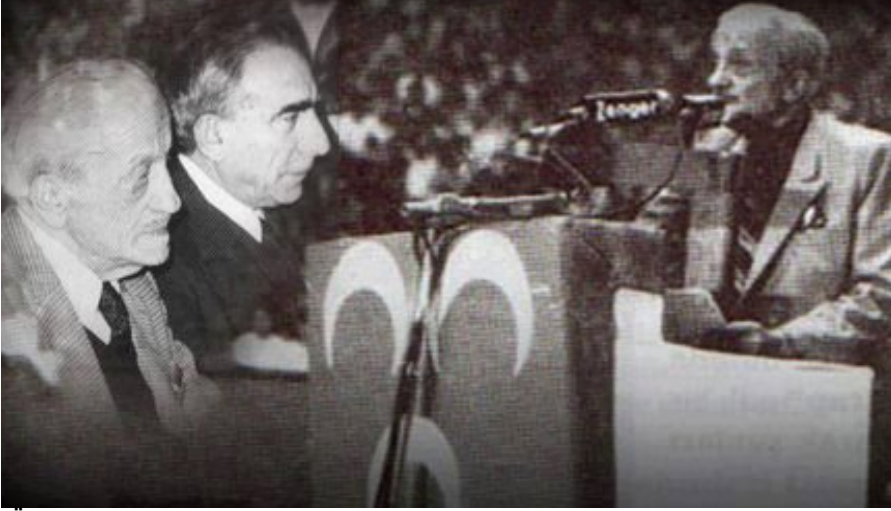

Üstad Necip Fazıl diyor ki;

"Milliyetçilik, ruhî muhtevanın yani inanılan şeyler mecmûunun (toplamının), bilhassa dinin, o milletin hususiyetlerine serptiği renkler ve çizgilerden meydana gelme duygu." "Şimdi milliyetçilik... İslam'da milliyetçilik kovulan, terk edilen bir müessese değildir. "Kişi kavmini sevmekle levm olunamaz" yani ayıplanmaz. Kişi kavmini sevmekle ayıplanmaz, sevebilir, demin de dokunmuştum. Fakat burada kavim, metbû (kendisine tabi olunan, uyulan esas) değil, tâbidir (uyandır). Yani bağlıdır. Ruha bağlıdır, ana davaya bağlıdır. Onun içinde kavim sevgisi mübarek bir sevgidir. Ve onun ekolü mübarek bir ekoldür. Şöyle ki: Ana gayenin renklerini, çizgilerini, pırıltılarını, eksiksiz belirtme davasındaki bir kaptır, bir şişe... Bizim son zamanlardaki milliyetçilik anlayışımız, renkler senfonisi manzumesi olan bir tavus kuşunun renkleri dururken çıktığı kabukları aramaya benziyor. Tavus kuşunun dışının çıktığı kabuğu düşünün, kim sorar tavus kuşuna, kabuğun nereden, hangi kabuktan çıktın diye? Dava tavus kuşunun o renklere malik olmasıdır.

Onun için bizim milliyetçiliğimizde gaye İslamiyet'in her çizgisini en iyi aksettiren böyle kuyumcu aletiyle kesen, biçen, o pırıltıyı en nefis veren saf bir kavim olmak ve duyguların mizacında toplanmış bir milliyetçilik fikrine bağlanmaktan ibarettir. İyice bilmek lazımdır ki eğer gaye Türklükse Türk, Müslüman oldukça Türk'tür." (A.g.e., s.311, 312)

Demek ki ruhu, özü, kültürel, sosyolojik ve hukuki yapısı İslamiyet tarafından şekillendirilmiş olan bir milliyet var ve bu milliyetin ve doğal olarak milletin adı da "Türk milleti"dir. Nitekim Necip Fazıl, bütün yazı ve konuşmalarında "Türkiyelilik" gibi "Türk" kelimesini dışlayan, yok sayan, reddeden bir tavır içinde olmadığı gibi; tam tersine hep "Türk milleti" demiştir. Buna bazı örnekler verelim.

"Vakıya uygun tek taraf, med halinde kaba, bir deniz gibi kaba ve artık tahammülünün son haddine gelmiş bulunan Türk milletine karşı, umumi sorumlular çerçevesi içindeki unsurların birbirini göstermeye başlamış olmasıdır." ("Yarık" adlı makalesi, 24.2.1967)

"Türk'ün ruhuna musallat mana barbarları, Allah ve Resulünün düşmanlarıdır." (Çerçeve 4, İst. 1996, s.83)

"Nihayet Şeriatın kestiği parmak acımaz diyen de Türk milletidir." ("Adalet" adlı makalesi, 17.12.1977)

"Emevî ve Abbasiler boyunca büyük İslamî Arap İmparatorluğundan sonra Müslüman toplumlardan hiçbirisi, sadece Türk müstesna, devlet kurabilmek takatine ulaşmamıştır. "Devlet-i ebed-müddet" tabiriyle çerçevelenen bu takat ise Türk'te 17. asra kadar sürmüş ve ondan sonra kendisini hazin bir müdafaaya çekmiştir." (Rapor 10/13, İst. 1993, s.40)

"Mutlaka Üniversitelerimize ve güzel sanatlar muhitlerine Türk ruhunu dikmek ve bu muazzam davanın usul ve esasını çerçeveleyebilmek.." (Rapor 10/13, İst. 1993, s.70)

"Beyanname" adlı bir hicvinde Necip Fazıl daha açık konuşuyor. Şöyle diyor:

"Türk'e karşı Kürt, Moskof, / Mişon, Vasil ve Dikran. / Bir çözülüş, bir kopuş / Cinnet üstü bir buhran." (Rapor 10/13, İst. 1993, s.185)

"Biz gerçek Türk varlığının, Türk tarihinin, Türk ruhunun son ihtiyat akçasıyız! Bu akça da sokağa atıldı mı, paydos!" (Çerçeve 3, İst. 1991, s.27)

"Vatanı bir uçtan öbür uca saf Türk unsurundan ibaret kılacak ve bütün bu noktalar arasında senfonik bir mimarî ahengi kuracaksınız!" (Çerçeve 3, İst. 1991, s.206)

Son olarak bu meseleyi Necip Fazıl'ın řu hassasiyetine bağlayarak bitirelim. şÖyle diyor Necip Fazıl: "Türk topraklarından birer Kürdistan ve Ermenistan payı çıkarılması için Amerikalı ve İngilizlerin hatta Rusların bile mutabık görüldüğü bir hengâmede řu kontr gerilla çekişmesi evet hâlâ kurtulamadığımız ufaklık ve pestpâyelik felâketinin ne hazin tecellisi.." ("Kontrgerilla Hikâyesi" adlı makalesi, 7.2.1978)
Necip Fazıl, günümüz Türkiye'sini okuyan bir ferasetle diyor ki: "Tarihimizin hiçbir devrinde Türk vatanının ufukları, hiçbir güneşin delemeyeceğı şekilde bu kadar yoğun bir karanlığa gömülmemiştir." (Millî Felaket" adlı makalesi, 3.3.1978)
Türk milleti! Aklını başına al ve bu yoğun karanlığı darmadağın ederek yoluna devam et!

Alparslan Türkeş ve Necip Fazıl'ın Türk milletine beyannâmeleri...

Bundan 36 yıl önce

Beyannâmelerden ilkinde merhum Alparslan Türkeş 3 Mayıs 1977 tarihli Hergün gazetesinde şunları söylüyordu: "Alparslan Türkeş ve partisinin dünya görüşü, rûhî muhtevâyâ bağlı milliyetçilik olarak matbûluğu (bağı olunan) rûha ve tâbîliği milliyete veren bir anlayış içinde tek kelimeyle İslâm imanıdır.

-Alparslan Türkeş ve partisi, milliyetçiliğı, içi kevserle dolu bir kâse şeklinde görür ama kıymeti kâsede değıl, kevserde bulur ve o kevserin nûrunu ııldattığı nispette kâseye değıer verir.

-Alparslan Türkeş ve partisi, bugün en keskin bunalımını yaşayan insanlığa yol gösterici istikâmet oklarını, Kâinâtın Efendisi'nce getirilmiş rûh ve ahlâk ölçüleri olarak ilan eder ve tasarılarını, hasretlerini her şeyini bu inanç mihrakında toplar."

7 Mayıs 1977'de Hergün'de çıkan ve Türkeş'e cevap niteliğı taşıyan Necip Fazıl'ın "beyannâme"sinde de řu ifadeler yer alıyordu:

"Pılı-pırtı odalarının raflarında dizili, kapağı arkasına devrik ve içi boş hatta süprüntü dolu teneke konserve kutuları halindeki partiler arasında bugünden itibaren MHP, nazarımda bambaşka bir mânâ ve hüviyet sahibidir. Onu Müslümanlık ve Türklüğün gerçek hakkını vermeye namzet bir topluluk olarak anıyor ve canımın içinden selamlıyorum.

-Ne mebus, ne senatör, ne bakan, ne řu, ne bu!.. Allah'ın bana biçtiğı mânevî makam ve memuriyeti bunlardan hiçbirini tercüme edemez. Bu bakımdan en canhıraş ihlâs ve hasbîlik kürsüsünden haykırıyorum: 40 yıllık mücadele ve yepyeni bir gençlik inşâsı hayatımda, bugün, bu beyannâmenin sahibine ve partisine taktığı şeref ve mesuliyet bâzubendinden sonra, artık emin olmaya yakın bir ümit nefesi alabilirim.

-150 yıldır her gün biraz daha artıcı bir hasretle kurtarıcısını bekleyen Türk milletine "beklediğın geliyor!" müjdesini vermenin ilk ümit günü bu tarihî ândır.

-İçi alev alev Müslüman, dışı pırıl pırıl Türk ve içi dışına hâkim, dışı içine köle, yeni Türk neslinin maya çanağı olmak ehliyeti hangi topluluktaysa ben oradayım."

Unutmadan Necip Fazıl'ın mürşidi Seyyid Abdülhakim Arvâsî'nin (1865-1943) Türklük ile ilgili řu sözlerini de hatırlatıp sonra yorumumuza geçelim:

"Ben bir "seyyid"im. Yani bu demektir ki Türk değıilim. Ama yeryüzünde bütün Türkler silinse, üç Türk kalsa biri ben olurdum. İki Türk kalsa yine biri ben olurdum. Son Türk kalsa da yine ben olurdum. Çünkü Türkler olmasa bugünkü mânâda İslâmiyet de olmazdı."

Bu gerçekler Necip Fazıl Kısakürek'in fikirleriyle yoğrularak bugünlere geldiklerini iddia eden Türklüğü vr Trk milliyrtçiliğini ayakları altına aldıklarını yüksesle ilan eden iktidar sahiplerinin kulaklarını çınlatmaya vesile olması dileğıyle

Ölüm yıldönümünde Üstad'ı rahmetle anıyoruz...